

Vanhin Richard G. Scott

kahdentoista apostolin koorumista

Jonakin päivänä tulevaisuudessa uskolliset tässä ikuisessa kaupungissa saavat Jumalan pyhässä huoneessa toimituksia, jotka ovat luonteeltaan ikuisia.

Ilmaisen ikuisen kiittolisuuteni taivaalliselle Isälleni temppelistä, jota nyt rakennetaan Roomaan, ja kaikista temppeleistämme, missä niitä onkin. Jokainen kohoaa johtotähtenä maailmalle ilmaisten todistuksemme siitä, että Jumala, iankaikkinen Isämme, elää, että Hän haluaa siunata meitä ja todellakin siunata poikiaan ja tyttäriään kaikissa sukupolvissa. Jokainen temppeleistämme ilmaisee todistuksemme siitä, että elämä haudan tuolla puolen on yhtä todellista ja yhtä varmaa kuin elämämme täällä maan päällä. Siitä todistan.

Rakkaat veljeni ja sisareni, tehkäämme kaikki tarvittavat uhraukset, jotta voisimme käydä temppelissä ja jotta meillä voisi olla temppelin henki sydämessämme ja kodissamme. Kulkekaamme Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen jalanjäljissä. Hän antoi meidän puolestamme suurimman uhrin, jotta meillä voisi olla iankaikkinen elämä ja korotus taivaallisen Isämme valtakunnassa. Tämä on vilpiton rukoukseni, ja lausun sen Vapahtajamme, Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 306.
2. Ks. Vilson Felipe Santiago ja Linda Ritchie Archibald, "From Amazon Basin to Temple", *Church News*, 13. maaliskuuta 1993, s. 6.
3. Ks. C. Jay Larson, "Temple Moments: Impossible Desire", *Church News*, 16. maaliskuuta 1996, s. 16.
4. Lainattuna artikkelissa James E. Faust, "Välineitä Jumalan käsissä", *Liahona*, marraskuu 2005, s. 116.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, s. 247.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball, 1982, s. 301.
7. "Saak käydä temppeliin", *Lasten laulukirja*, s. 99.

Avioliiton iankaikkiset siunaukset

Temppelisinetoimisellä on suurempi merkitys, kun elämä etenee. Se auttaa teitä pääsemään yhä lähemmäs toisianne ja kokemaan suurempaa iloa ja täyttymystä.

Tämä suurenmoisen kuoron kaunis sanoma kuvaa mielestäni sitä, mikä on elämän malli hyvin monelle meistä: "Kuin Jeesus mä olla tahdon".

Heinäkuun 16. päivänä vuonna 1953 rakastettuni Jeanene ja minä polvistuimme nuorena parina alttarin ääreen Mantin temppelissä Utahissa. Temppelinjohtaja Lewis R. Anderson julisti meidät sinetoimisvaltuudella aviomieheksi ja vaimoksi, jotka on vihitty avioliittoon ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. En pysty kuvailemaan rauhaa ja tyyneyttä, joka tulee siitä varmuudesta, että kun elän jatkuvasti kelvollisena, voin olla ikuisesti rakkaan Jeaneneni ja lastemme kanssa tuon pyhän toimituksen ansiosta, joka suoritettiin asianmukaisella pappeuden valtuudella Herran huoneessa.

Meidän seitsemän lastamme on sidottu meihin pyhin temppelitoimituksin. Rakas vaimoni Jeanene ja kaksi lapsistamme ovat verhon tuolla puolen. He motivoivat voimallisesti jokaista jäljellä olevaa perheemme jäsentä elämään niin, että me tulemme

yhdessä saamaan kaikki temppelissä luvatus iankaikkiset siunaukset.

Kaksi niistä tärkeistä pilareista, jotka kannattelevat taivaallisen Isän onnensuunnitelmaa, ovat avioliitto ja perhe. Niiden ylevää merkitystä korostaa se, että Saatana pyrkii armotta pirstomaan perhettä ja heikentämään niiden temppelitoimitusten tärkeyttä, jotka sitovat perheen yhteen iankaikkisuudeksi. Temppelisinetoimisellä on suurempi merkitys, kun elämä etenee. Se auttaa teitä pääsemään yhä lähemmäs toisianne ja kokemaan suurempaa iloa ja täyttymystä kuolevaisuudessa.

Sain kerran tärkeän opetuksen vaimoltani. Matkustin paljon ammatinni vuoksi. Olin ollut matkoilla melkein kaksi viikkoa ja palasin kotiin yhtenä lauantaiaamuna. Minulla oli neljä tuntia aikaa ennen kuin lähtisin jälleen kokoukseen. Huomasin, että pieni pesukoneemme oli mennyt rikki ja vaimoni pesi vaatteita käsin. Aloin korjata konetta.

Jeanene tuli luokseni ja kysyi: "Rich, mitä sinä teet?"

Vastasin: ”Korjaan pesukonetta, niin ettei sinun tarvitse pestä pyykkiä käsin.”

Hän sanoi: ”Ei. Mene leikkimään lasten kanssa.”

Minä sanoin: ”Voin leikkiä lasten kanssa milloin tahansa. Minä haluan auttaa sinua.”

Silloin hän sanoi: ”Richard, ole kiltti ja mene leikkimään lasten kanssa.”

Kun hän puhui minulle niin käskävästi, minä tottelin.

Minulla oli ihania hetkiä lastemme kanssa. Ajoimme toisiamme takaa ja kieriskelimme syksyn lehdissä. Myöhemmin lähdin kokoukseeni. Olin luultavasti unohtanut tuon kokemuksen, ellen olisi saanut sitä opetusta, jonka vaimoni halusi antaa minulle.

Seuraavana aamuna noin neljän aikoihin heräsin siihen, että tunsin kahden pienen käsivarren kietoutuvan kaulalleni, sain sukon poskelleni ja korvaani kuiskattiin nämä sanat, joita en koskaan unohda: ”Isi, minä rakastan sinua. Sinä olet minun paras ystäväni.”

Jos teillä on tuollaisia kokemuksia perheessänne, koette yhtä elämän suurimmista iloista.

Jos olette sopivan ikäisiä nuorukaisia ettekä ole naimisissa, älkää tuhlatko aikaa tyhjänpäiväisyyksiin. Menkää eteenpäin elämässä ja tähdätkää naimisiinmenoon. Älkää vain ajelehtiko tämän elämänvaiheen läpi. Nuoret miehet, palvelkaa kelpollisesti lähetytyksessä. Asettakaa sitten kelpollisen iankaikkisen kumppanin löytäminen tärkeimmälle sijalle elämässänne. Kun huomaatte, että alatte kiinnostua jostakusta nuoresta naisesta, osoittakaa hänelle, että olette harvinaislaatuinen ihminen, johon hänestä olisi kiinnostavaa tutustua paremmin. Viekö hänet paikkoihin, joissa kannattaa käydä. Osoittakaa hieman luovuutta. Jos haluatte ihanan vaimon, teidän pitää

saada hänet näkemään teidät hienona miehenä ja tulevana aviomiehenä.

Jos olette jo löytäneet hänet, voitte muodostaa harvinaislaatuisen ihanan seurusteluajan ja avioliiton ja olla hyvin, hyvin onnellisia iankaikkisesti pysymällä niissä kelpollisuuden rajoissa, jotka Herra on asettanut.

Jos olette naimisissa, oletteko uskollisia puolisolenne niin henkisesti kuin fyysisestikin? Oletteko uskollisia avioliittonne liitoille, niin että ette milloinkaan ryhdy toisen henkilön kanssa sellaiseen keskusteluun, jota ette haluaisi puolisonne vahingossa kuulevan? Oletteko ystävällisiä puolisoanne ja lapsianne kohtaan ja annatko heille tukenne?

Teettekö aloitteen sellaisiin perheen toimintoihin kuin pyhien kirjoitusten tutkiminen, perherukous ja perheilta, vai täyttääkö vaimonne sen aukon, jonka teidän huomion puutteenne jättää kotinne? Kerrotteko vaimolenne

usein, kuinka tavattoman paljon rakastatte häntä? Se tuo hänelle suurta onnea. Kun sanon niin, olen kuullut miesten vastaavan minulle: ”Kyllä hän sen tietää.” Teidän pitää sanoa se hänelle. Nainen kasvaa ja saa tuosta vakuutuksesta suuria siunauksia. Ilmaiskaa kiittolisuutta siitä, mitä puolisonne tekee hyväksenne. Ilmaiskaa tuota rakkautta ja kiittolisuutta usein. Se tekee elämästä paljon rikkaampaa ja miellyttävämpää ja merkityksellisempää. Älkää pidätelkö noita luonnollisia rakkauden ilmaisuja. Ja ne toimivat paljon paremmin, jos pidätte häntä lähellänne silloin kun kerrotte niitä hänelle.

Opin vaimoltani, miten tärkeää on ilmaista rakkautta. Avioliittomme alkuvaiheissa kun avasin pyhät kirjoitukset esittäkseni jonkin sanoman jossakin kokouksessa, löysin usein rakastavan, tukea antavan viestin, jonka Jeanene oli sujauttanut sivujen väliin. Joskus

ne olivat niin helliä, että menin aivan sanattomaksi. Nuo kallisarvoiset viestit rakastavalta vaimolta olivat ja ovat edelleen korvaamaton lohtua ja innoitusta tuova aarre.

Aloin tehdä samoin hänelle tajua-matta, kuinka paljon se hänelle todella merkitsi. Muistan, kuinka meillä oli yhtenä vuonna sen verran tiukkaa, ettei minulla ollut varaa ostaa hänelle ystävänpäivälahjaa, joten päätin maalata jääkaappimme oveen vesiväri-maalauksen. Tein parhaani, mutta tein silti yhden virheen. Käytin emaliväriä enkä vesiväriä. Hän ei antanut minun koskaan yrittää poistaa jääkaapista sitä vedenkestävää maalia.

Muistan, kuinka kerran otin niitä pieniä paperiympyröitä, joita syntyy, kun paperiin tekee lävistäjällä reikiä, ja kirjoitin niihin numerot yhdestä sataan. Käänsin jokaisen toisin päin ja kirjoitin hänelle viestin, yhden sanan jokaiseen ympyrään. Sitten keräsin ne yhteen ja panin kirjekuoreen. Ajattelin, että hän saisi siitä hyvät naurut.

Kun hän kuoli ja kävin läpi häneltä jääneitä henkilökohtaisia tavaroita, huomasin, kuinka paljon hän oli arvostanut yksinkertaisia viestejä, joita olimme antaneet toisillemme. Huomasin, että hän oli huolella liimannut jokaisen noista ympyröistä paperiin. Hän oli paitsi säilyttänyt hänelle antamani viestit myös päällystännyt ne muovilla aivan kuin ne olisivat arvokas aarre. On vain yksi, jota hän ei ollut pannut muiden joukkoon.

Se on yhä keittiön kellomme lasin takana. Siinä lukee: ”Jeanene, on aika kertoa sinulle, että rakastan sinua.” Se pysyy siellä ja muistuttaa minua tuosta harvinaislaatuudesta taivaallisen Isän tyttärestä.

Kun olen ajatellut yhteistä elämäämme, tajuan, kuinka siunattuja me olemme olleet. Kotonamme ei ole riideltä emmekä ole lausuneet toisillemme epäystävällistä sanaa. Tajuan nyt, että se siunaus johtui hänestä. Se johtui hänen auliudestaan antaa, jakaa ja olla koskaan ajattelematta itseään. Myöhemmin yhteisen elämämme aikana olen yrittänyt jäljitellä hänen esimerkkiään. Ehdotan, että aviomiehenä ja vaimona te teette samoin kodissanne.

Puhdas rakkaus on verraton, väkevä, hyvää aikaansaava voima. Vanhurskas rakkaus on onnistuneen avioliiton perusta. Se on pääasiallinen syy siihen, että lapset ovat tyytyväisiä ja kehittyvät hyvin. Kuka voi mitata oikein äidinrakkauden vanhurskasta vaikutusta? Mitä kestäviä hedelmiä versoo niistä totuuden siemenistä, joita äiti huolella kylvää ja rakastaen hoivaa lapsen luottavaisen mielen ja sydämen hedelmällisessä maaperässä? Teille äideille on annettu jumalallisia vaistoja, jotka auttavat teitä aistimaan lapsenne erityisiä lahjoja ja ainutlaatuisia kykyjä. Aviomiehenne kanssa voitte ravita ja vahvistaa noita ominaisuuksia ja saada ne kukoistamaan.

On hyvin palkitsevaa olla

naimisissa. Avioliitto on suurenmoinen asia. Aikanaan alatte ajatella samalla tavoin ja saatte samoja ideoita ja vaikutelmia. On aikoja, jolloin olette äärimmäisen onnellisia, ja koetusten aikoja ja koettelemusten aikoja, mutta Herra johdattaa teidät yhdessä kaikkien niiden kasvukokemusten halki.

Yhtenä yönä pieni poikamme Richard, jolla oli sydänvika, heräsi itkien. Me kumpikin kuulimme sen. Yleensä vaimoni nousi aina hoitamaan itkevää vauvaa, mutta tällä kertaa sanoin: ”Minä huolehdin hänestä.”

Tämä poikamme sydänvika aiheutti sen, että hänen itkiessään hänen pieni sydämensä löi erittäin taajaan. Yleensä hän oksensi ja tahri vuodevaatteet. Sinä yönä pidin häntä hyvin lähellä yrittäen rauhoittaa hänen kiivaasti pamppailevaa sydäntään ja saada hänet lopettamaan itkunsa, kun vaihdoin hänelle vaatteet ja laitoin vuoteeseen uudet lakanat. Pitelin häntä, kunnes hän nukahti. En tiennyt silloin, että vain muutamaa kuukautta myöhemmin hän kuolisi. Tulen aina muistamaan, miten pitelin häntä sylissäni silloin keskellä yötä.

Muistan hyvin päivän, jolloin hän kuoli. Kun Jeanene ja minä ajoimme pois sairaalasta, pysähdyimme tien viereen. Pitelin vaimoani sylissäni. Kumpikin meistä itki vähän, mutta me ymmärsimme, että saisimme hänet verhon tuolla puolen niiden liittojen vuoksi, jotka olimme tehneet tempelissä. Siksi oli vähän helpompaa hyväksyä hänen menettämisenä.

Jeanenen ystävällisyys opetti minulle hyvin monia arvokkaita asioita. Olin niin kypsytetty, ja hän oli niin kurinalainen ja niin hengellinen. Avioliitto luo ihanteelliset puitteet voittoa mahdolliset taipumukset itsekkyyteen tai itsekeskeisyyteen. Uskon, että yksi syy siihen, että meitä neuvotaan menemään naimisiin

varhain elämässä, on se, että vältämme omaksumasta sopimattomia luonteenpiirteitä, joita on vaikea muuttaa.

Säälin jokaista sellaista miestä, joka ei ole vielä päättänyt etsiä iankaikkista kumppania, ja sydämeni itkee niiden sisarten vuoksi, joilla ei ole ollut tilaisuutta mennä naimisiin. Jotkut teistä saattavat tuntea itsensä yksinäisiksi ja kokea, ettei teitä arvosteta, ettekä pysty näkemään, kuinka teidän on mahdollista saada avioliiton siunauksia ja lapsia eli oma perhe. Kaikki on mahdollista Herralle, ja Hän pitää lupauksia, jotka Hän innoittaa profeettojaan julistamaan. Iankaikkisuus on pitkä aika. Uskokaa noihin lupauksiin ja eläkää niiden arvoisina niin että Herra voi aikanaan toteuttaa ne elämässänne. Varmaa on, että saatte jokaisen luvatusiunauksen, johon olette kelpoisia.

Suonette anteeksi, että olen puhunut rakkaasta vaimostani Jeanenesta, mutta me olemme iankaikkinen perhe. Hän oli aina iloisen onnellinen, ja suurimmaksi osaksi se johtui muiden palvelemisesta. Vielä ollessaan hyvin sairas hän pyysi aina aamurukouksessaan, että taivaallinen Isä johdattaisi hänet jonkun sellaisen luo, jota hän voisi auttaa. Tuohon vilpittömään pyyntöön vastattiin kerta toisensa jälkeen. Monen taakka keveni, heidän elämänsä kirkastui. Häntä siunattiin jatkuvasti sen vuoksi, että hän oli välikappale, jota Herra johdatti.

Tiedän, mitä on rakastaa taivaallisen Isän tyttärtä, joka eli viehkeästi ja omistautuneesti vanhurskaan naiseutensa täydessä naisellisessa loistossa. Olen varma siitä, että kun tulevaisuudessamme näen hänet jälleen verhon tuolla puolen, me huomaamme rakastavamme toisiamme vieläkin syvemmin. Me arvostamme toisiamme vieläkin enemmän vietettyämme tämän ajan verhon erottamina. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin koorumista

Jokaista, jota rakastan, minä nuhtelen ja kuritan

Itse kurituksen kestämisen kokemus voi jalostaa meitä ja valmistaa meitä suurempiin hengellisiin etuoikeuksiin.

Taivaallinen Isämme on korkeiden odotusten Jumala. Hänen meitä koskevat odotuksensa on Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmaissut näillä sanoilla: ”Minä tahdon, että te olisitte täydellisiä, niin kuin minä tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen” (3. Nefi 12:48). Hän aikoo tehdä meistä pyhiä, niin että me voisimme elää selestisessä kirkkaudessa (ks. OL 88:22) ja asua Hänen edessään (ks. Moos. 6:57). Hän tietää, mitä se vaatii, ja niinpä tehdäkseen muuttumissamme mahdolliseksi Hän on antanut käskynsä ja liittonsa, Pyhän Hengen lahjan ja, mikä tärkeintä, rakkaan Poikansa sovituksen ja ylösnousemuksen.

Kaikessa tässä Jumalan tarkoitus on, että me Hänen lapsensa kykenisimme kokemaan suurinta iloa, olemaan Hänen kanssaan ikuisesti ja vieläpä tulemaan sellaisiksi kuin Hän on. Joitakin vuosia sitten vanhin Dallin H. Oaks selitti: ”Viimeinen tuomio ei ole vain lopullinen arvio hyvistä ja pahoista teoistamme – kaikesta siitä, mitä olemme *tehneet*. Se on tekojemme ja ajatustemme lopullisen vaikutuksen tunnistamista – sitä, mitä meistä on *tullut*. Ei riitä, että tekee vain sen, mitä on tehtävä.

Evankeliumin käskyt, toimitukset ja liitot eivät ole luettelo talletuksista, joita edellytetään tehtäviksi jollekin taivaalliselle tilille. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on suunnitelma, joka osoittaa meille, kuinka me voimme tulla sellaisiksi kuin taivaallinen Isä haluaa meidän tulevan.”¹

Surullista kyllä, suuri osa nykyajan kristikunnasta ei tunnusta, että Jumalalla on mitään todellisia vaatimuksia niitä kohtaan, jotka uskovat Häneen, vaan pitää Häntä pikemminkin kuin hovimestarina, ”joka kutsuttaessa täyttää heidän tarpeensa”, tai terapeutina, jonka tehtävänä on auttaa ihmisiä ”ajattelemaan hyvää itsestään”.² Se on uskonnollinen ajattelutapa, joka ”ei väitä muuttavansa ihmisten elämää”.³ ”Sen sijaan”, kuten yksi kirjoittaja toteaa, ”sekä heprealaisissa että kristillisissä pyhissä kirjoituksissa kuvattu Jumala pyytää paitsi sitoutumista myös itse elämäämme. Raamatun Jumala käy kauppaa elämällä ja kuolemalla, ei mukavuudella, ja vaatii uhrautuvaa rakkautta, ei lepsua hällävälismää.”⁴

Haluaisin puhua yhdestä tietyistä asenteesta ja tavasta, joka meidän on omaksuttava, jos aiomme vastata taivaallisen Isämme korkeisiin odotuksiin.